

ת"פ 27791/04/12 - מדינת ישראל נגד האני אבו כף

בית משפט השלום בראשון לציון

13 מאי 2015

ת"פ 27791-04-12 מדינת ישראל נ' אבו כף

ת"פ 27802-04-12

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
האני אבו כף

נוכחים:

באת-כוח המאשימה עו"ד יפית דרי

הנאשם ובא כוחו עו"ד פאדי חמדאן

מר מאיר חדד- מתורגמן לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר, בעבירות של קבלת רכב גנוב, הכשלת שוטר, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בלילה שבין 10.4.12 ל-11.4.12, הנאשם קיבל רכב שנגנב מבעליו. הנאשם נהג ברכב, כשאינו ברשותו רישיון נהיגה וללא ביטוח, וכשהבחין במחסום משטרה, סטה עם הרכב לנתיב השמאלי, האיץ במהירות לכיוון המחסום, תוך שהוא מתעלם מהוראות השוטרים שקראו לו לעצור, עלה על הדוקרנים, והמשיך בנסיעתו עוד כ-150 מטר. הנאשם עצר את הרכב בשול הכביש, יצא מהרכב ורץ לכיוון שדה סמוך, עד שנתפס על ידי השוטרים.

הסדר בין הצדדים

עמוד 1

2. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו כתב האישום תוקן, באופן שנמחק אישום אחד שעניינו החזקת טלפון נייד החשוד כגנוב, וכן נמחקו הוראות החיקוק לגבי האירוע נשוא כתב האישום המתוקן של גניבת רכב, התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה ומעשי פזיזות ורשלנות, ובמקומן הוספה העבירה של קבלת רכב גנוב.

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן כמפורט לעיל, וזאת מבלי שהייתה הסכמה עונשית. לאור גילו של הנאשם הוא נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה הצהירה כי תעתור לעונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילת רישיון על תנאי, וכי ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

3. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם הינו בן 22, ומתגורר בפזורה הבדואית בדרום הארץ. הנאשם בן למשפחה המונה 10 ילדים, בה ההורים אינם עובדים, ומתפרנסים מקצבאות הביטוח הלאומי, מעדר כבשים ומסיוע הילדים. הנאשם תיאר כי המשפחה התמודדה לאורך השנים עם קשיים כלכליים. לאביו של הנאשם יש 13 עוד ילדים משתי נשים נוספות. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, ועבד כרועה צאן של העדר המשפחתי כדי לסייע בפרנסת המשפחה. לאחר מכן, הנאשם עבד בעבודות שונות. הנאשם מסר לשירות המבחן כי לאחרונה הפסיק לעבוד בשל מחלת אשתו, לה נישא לפני כחצי שנה, וכדי להמתין לסיום ההליכים המשפטיים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, אך לקח אחריות חלקית על מעשיו, בכך שהתקשה להסביר את מניעיו ואת הדינאמיקה של ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי התיאור המעורפל של ביצוע העבירות נועד לטשטש את הבעייתיות בהתנהלותו של הנאשם. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי המעשים נעשו מתוך חוסר מחשבה מצד הנאשם על משמעותם ועל המחירים שהוא עשוי לשלם עליהם, וכי הנאשם אינו מבין היטב את חומרת מעשיו ואת פגיעתו בזולת. מאידך, שירות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם וההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, היוו גורם מטלטל ומרתיע עבורו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, וכי לאורך השנים עשה מאמצים לעזור ולרצות את סביבתו, ומוכן לצורך כך להגמיש את עמדותיו, לעבור על החוק, ולשלם מחירים אישיים אחרים. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם פועל מתוך צורך לספק צרכים מידיים ומתקשה לתכנן ולשקול את מעשיו ואת השלכותיהם האפשריות, וקשיים אלו עמדו ברקע לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם כי בזמן שחלף מאז האירוע נשוא כתב האישום, ולאור נישואיו של הנאשם, הוא עבר תהליך משמעותי של התבגרות ולקיחת אחריות על מעשיו, הבין והפנים את המחירים שהוא עשוי לשלם על התנהגות פורצת חוק.

לאחר שקלול הנתונים המפורטים, שירות המבחן נמנע מגיבוש המלצה שיקומית, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות, בצורת מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. שירות המבחן סבר כי ריצוי עונש מאסר בפועל על ידי הנאשם עשוי להעמיק דפוסי התנהגות בעייתיים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. באת כוח המאשימה טענה כי מדובר באירוע חמור, שכלל חבירה לגורמים עברייניים, תוך תכנון מוקדם, והכל במטרה להבטיח את גניבת הרכב. הנאשם היווה חוליה עיקרית לצורך השלמת מעשה הגניבה, ובלעדיו, לא ניתן היה להשלים את ביצועה. באת כוח המאשימה טענה כי חומרה יתרה יש לייחס לעובדה שאף הימצאות המחוסם והשוטרים לא הביאו את הנאשם לחדול ממעשיו, ובמקום זאת בחר לברוח כדי לסכל את מעצרו, ובכך הוכיח שאינו בוחל בשום אמצעי לצורך השלמת ביצוע העבירה והימלטות מן הדין.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים חברתיים מוגנים - תופעת גניבת הרכבים גורמת נזק כלכלי עצום, עוגמת נפש ובזבוז זמן, הן לקורבנות והן לציבור כולו, הנאלץ לממן עלויות גבוהות של פרמיות הביטוח, ההולכות ועולות ככל שעבירות אלו ממשיכות להתבצע. כמו כן, עבירות אלו מביאות לפגיעה ממשית בזכות הקניין של הציבור, אשר נגזר עליו לחיות בחשש מתמיד מפני גניבת רכשו. בנוסף, נפגע ערך החברתי המוגן של ביטחון הציבור, כתוצאה מכך שאנשים נוהגים ברכבים גנובים ללא רישיון וללא ביטוח, באופן המסכן חיי אדם. כן, נפגע הערך החברתי המוגן של הגנה על החוק ועל מי שאמונים על אכיפתו, עת הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים לעצור ואף ברח מהם.

באת כוח המאשימה טענה כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך במאבק בגניבות רכבים, ובצורך בהרתעה ממשית, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שמבצע עבירות אלו. באת כוח המאשימה טענה כי הפסיקה קובעת כי עבירה מסוג זה נושאת בצדה עונש מאסר בפועל, ועל אחת כמה וכמה, כשמתווספות אליה עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח והכשלת שוטר, והפנתה לפסיקה.

באת כוח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - באת כוח המאשימה הפנתה לתסקיר המצביע על נטילת אחריות חלקית בלבד של הנאשם וקושי להכיר בחומרת המעשים והשלכותיהם על הזולת, והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם פועל מתוך צורך לרצות את סביבתו ולספק צרכים עכשוויים, ומתקשה לתכנן את מעשיו והשלכותיהם מראש, וטענה כי המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה תואמת את תוכן התסקיר. כמו כן, באת כוח המאשימה טענה כי כתב אישום הוגש בסמוך לאירוע נשוא כתב האישום, והדיונים התארכו עקב אי התייצבות הנאשם לדיונים, ולכן, חלוף הזמן לא צריך להיזקק לזכות הנאשם.

באת כוח המאשימה ציינה כי הן העובדה שלנאשם אין עבר פלילי, ומדובר בפעם הראשונה בה הוא עומד לדין, והן התרשמות שירות המבחן כי הנאשם עבר תהליך מסוים של התבגרות ונטילת אחריות, צריכות להילקח בחשבון כשיקולים לקולא.

בסיום טיעוניה לעונש עתרה באת כוח המאשימה להטלת 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילת רישיון על תנאי.

5. בא כוח הנאשם טען כי לחלוף הזמן מאז האירוע נשוא כתב האישום יש חשיבות, שכן מאז הנאשם לא ביצע עבירות פליליות נוספות, למרות שהיה ללא תנאים מגבילים.

בא כוח הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם המתוארים ברכב האישום המתוקן גובלים בהתנהגות ילדותית מצד הנאשם, ומתאימים לגילו שהיה אז 19-20, כאשר היה חסר תעסוקה ויציבות. עוד טען בא כוח הנאשם כי בסופו של יום הרכב נתפס והוחזר לבעליו.

בא כוח הנאשם טען כי מתחם העונש הנוהג בעבירות אלו נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר.

לאור העובדה שלנאשם אין עבר פלילי, והוא לא ביצע עבירות נוספות לאחר האירוע נשוא תיק זה, יש לקבוע כי מדובר במעידה חד פעמית, ואין להשית עליו מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם טען כי הנאשם הגיע מרקע סוציאקונומי נמוך ויכולותיו הן דלות. עם זאת, לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם ניסה לשנות את אורחות חייו, הודה במיוחס לו עוד בשלב החקירה במשטרה, והודה בפני בית המשפט בכתב האישום לאחר תיקונו, ובכך חסך מזמנו של בית-המשפט. בא כוח הנאשם טען כי כשירות המבחן שקל את הנתונים האלו, סבר כי אין להכניס את הנאשם למאסר בפועל, כדי לא להטמיע בו דפוסים עבריינים.

בא כוח הנאשם עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות, שלא לתקופה המקסימאלית האפשרית בחוק, כדי לאפשר לנאשם לחזור להתפרנס, וכן לפסילת רישיונו של הנאשם על תנאי ולא לפסילת רישיונו בפועל, שכן, ממועד האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם לא חזר לנהוג ברכב ולא ביצע עבירות תעבורה אחרות.

כשניתנה לנאשם ההזדמנות לומר את דברו, אמר כי הוא מצטער על מעשיו, כי היה צעיר באותה תקופה, וכי זו הייתה הפעם ראשונה והאחרונה בה ביצע עבירות. הנאשם מסר כי אשתו כעת חשה בטוב והוא חזר לעבוד.

דין והכרעה

6. הנאשם קיבל לידיו רכב שנגנב מבעליו, נהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, וכשהבחין במחסום משטרה, סטה מנתיב נסיעתו, האיץ במהירות לכיוון המחסום, התעלם מהוראות השוטרים שקראו לו לעצור, עלה על הדוקרנים של המחסום, והמשיך בנסיעתו עוד כ-150 מטר, ובהמשך, יצא מהרכב והתנהל אחריו מרדף רגלי.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

אף שמדובר בריבוי עבירות, הן מהוות אירוע אחד, שתחילתו - קבלת הרכב הגנוב, המשכו - נהיגה בו ללא רישיון וללא ביטוח, וסופו - ניסיונו של הנאשם לברוח מהשוטרים כדי שלא להתפס.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בשלושה פרמטרים אלו: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, במדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה קבלת הרכב הגנוב הם פגיעה בזכות הקניין של המתלונן וכן פגיעה בציבור בכללותו, בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות הרכב. בתי המשפט חזרו וצינו כי מדובר "מכת מדינה" המצריכה נקיטת יד קשה לשם הרתעת הרבים מביצוע מעשים דומים. הנאשם לא גנב את הרכב בעצמו, אולם, שימש חוליה חשובה ומהותית בשרשרת גניבת הרכב, שעה שלקח חלק בהעברת הרכב הגנוב. לכל אחד מהאנשים שלקחו חלק בשרשרת זו תפקיד משלו, וללא חוליה זו או אחרת, לא ניתן היה להשלים את מעשה הגניבה (ראה והשווה לעניין זה - 6294/05 דורון **חובב ואח' נ' מדינת ישראל** (13.7.06)).

נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, פוגעת בביטחון המשתמשים בדרך, העלולים להיקלע לנתיב נסיעתו של עבריין התנועה, אם כנוסעים ברכב ואם כהולכי רגל. נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח עלולה להביא לקיפוח של חיי אדם, ולכל הפחות, לגרום לפגיעה ברכוש.

הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו פוגעת ביכולת רשויות האכיפה, האמונות על שמירת בטחון הציבור ועל אכיפת החוק, לעשות את מלאכתן נאמנה (ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.4.09)).

בפועל, למרבה המזל, לא נפגעו שוטרים או עוברי אורח, ואף הרכב הגנוב הוחזר לבעליו. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות נותרו עלומות, שכן, הנאשם התקשה להסביר בפני שרות המבחן את מניעיו ואת הדינאמיקה של ביצוע העבירות.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים שנמנו הינה בינונית.

לשם התייחסות למדיניות הענישה הנהוגה - אפרט את הפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים בטיעוניהם לעונש -

רע"פ 2097/14 **יאסר דויכאת נ' מדינת ישראל** (20.3.14) - הנאשם קיבל לידי רכב גנוב, נהג בו ונתפס במהלך מרדף משטרי לאחר שהתהפך עם הרכב וגרם לו לנזק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לא ארוכה לבין מאסר בן 18 חודשים. בית המשפט קבע כי לאור העדר עבר פלילי של הנאשם, גילו הצעיר, ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות, יש להשית עליו עונש במדרג הנמוך של מתחם הענישה, וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. הערעור של הנאשם נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, שקבע כי העונש שהוטל על הנאשם הוא מידתי וראוי. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

ת"פ (שלום-פ"ת) 41274-02-12 **מדינת ישראל נ' עבדאללה זניב ואח' (20.9.12)** - הנאשמים הורשעו בעבירות של קבלת רכב גנוב, סיוע לגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וביטוח ושהיה בישראל שלא כדין. בנוסף, נאשם 2 הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו, סיוע להחזקת כלי פריצה וסיוע להחזקת רכוש חשוד כגנוב.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות אלו, למעט עבירת השב"ח, נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט הטיל על נאשם 1 - 17 חודשי מאסר בפועל, הפעיל שני מאסרים על תנאי בני 4 ו-12 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ הוטלו עליו 23 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על תנאי, ועל נאשם 2 - 12 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

רע"פ 11892/05 **יוסף כולי נ' מדינת ישראל** (9.3.06) - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח, ונהיגה ללא רישיון רכב תקף, וכל זאת בשתי הזדמנויות במהלך אותו חודש. בית משפט השלום לתעבורה גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, שנתיים פסילת רישיון בפועל וקנס. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וזאת לאור העובדה שהנאשם נתפס פעמיים ברציפות באותן עבירות, בשים לב לעברו הפלילי העשיר בעבירות הקשורות לרכבים ולנהיגה, כשחלק מהעבירות נעברו עת הנאשם היה תחת צו מבחן, ואף ששהה תקופה במאסר בשל עבירות אלו. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

עפ"ג (מחוזי-ב"ש) **סלמאן אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (30.10.13) - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בעבירות של קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה ללא ביטוח, והוטלו עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שרות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון למשך 12 חודשים, קנס והתחייבות. בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, שניתן בעקבות ערעור שהגיש הנאשם, צוין כי האירוע התרחש לפני 4 שנים, והנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות, ברם, ההשגחה במתן גזר הדין נבעה מהימנעות חוזרת ונשנית של הנאשם להתייצב לדיונים כסדרם. כמו כן, צוין כי לפי התסקיר, נטילת האחריות מצד הנאשם לעבירות שביצע היא מצומצמת ושטחית, הוא נוטה להשתמש באלכוהול ולא שיתף פעולה עם שרות המבחן, וכי הוא התייצב באיחור של כשבועיים לריצוי עבודות השרות שהוטלו עליו. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם, למעט לעניין אורך תקופת פסילת הרישיון בפועל שקוצר ל-6 חודשים.

מהמקובץ, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן נע מאסר הנע בין מספר חודשים, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, לבין 15 חודשי מאסר, ולצידם, מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

מאחר שלא נטען לחריגה ממתחם הענישה לחומרא או לקולא, ולא מצאתי נימוקים לכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בכל אחד האישומים, תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים לעונש -

הנאשם יליד שנת 1992, כיום בן 23, ובעת האירוע נשוא כתב האישום היה בן 20, דהיינו, בגדר קטגורית הגיל של "בגירים - צעירים", כפי שהוגדרה בפסיקת בית המשפט העליון, ראה: ע"פ 778/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13).

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, זוהי הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין, ומכאן גם שלא ריצה בעבר עונש של מאסר.

לחלוף הזמן יש משקל לא גדול, שכן, הדיונים נדחו, בין היתר, לאור בקשות ב"כ לנהל מו"מ עם המאשימה, ואי התייצבות הנאשם למספר דיונים. עם זאת, לאחר שהנאשם כפר בעובדות כתב האישום המקורי, והתיק נקבע לשמיעת ההוכחות, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה תוקן כתב האישום, ולא נשמעו העדים. כמו כן, יש לזקוף לזכות הנאשם כי מאז האירוע נשוא כתב האישום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, עובדה המלמדת על כך שהוא הורתע מההליכים שהתנהלו נגדו.

בנוסף, לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו, המשקפת לקיחת אחריות והבעת חרטה, תוך שיש להתייחס גם להתרשמות שרות המבחן בדבר התיאור המעורפל שהנאשם מסר על ביצוע העבירות שנועד לטשטש את הבעייתיות בהתנהלותו של הנאשם. כן יש להתחשב במצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר.

גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שאין תיקים נוספים, קודמים או מאוחרים לתיק זה והודאתו, יחד עם התרשמות שרות המבחן, וחווות הדעת החיובית של הממונה על עבודות השרות בשב"ס, מצדיקים לטעמי שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולגזור את דינו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתית המתחם, וזאת גם על מנת שלא יפנים נורמות עברייניות בבית הסוהר.

סוף דבר

7. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 6 חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שרות, החל מיום 17.6.15, ב"מעש" באר שבע, רחוב מכס בינטי 3 באר שבע, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 17.6.15 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות השירות בעיר באר שבע.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה לפי סימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה כזו.

ג. קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, תעמוד כל יתרת הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור שוב עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה של נהיגה ללא ביטוח.

על הנאשם לפנות למזכירות בית המשפט ולקבל לידיו שוברים לתשלום הקנס, ולהפקיד את רישיון הנהיגה שלו או הצהרה כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השרות בשב"ס.

ניתן והודע היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשם, אם הופקדו כספים על-ידי הנאשם במסגרת הליך מ"ת או במסגרת צו הבאה בתיק זה, הם יקוזזו לטובת הקנס, והיתרה, ככל שקיימת כזו, תוחזר למפקיד בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ה, 13/05/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון